

почвата, особено тамъ, гдето гниятъ органически вещества. Дъждовнитѣ капки, като минаватъ презъ атмосферата, поглъщатъ вжглеродния двуокисъ. Попитата отъ земята дъждовна вода поглъща частъ отъ сжщия газъ, който се намира въ горнитѣ слоеве на почвата. Така обогатената съ вжглероденъ двуокисъ вода, като минава презъ варовититѣ скали, бързо ги разтваря. Такава вода наричаме варовита.

Когато варовитата вода дойде до тавана на пещерата, почва да капе или сълзй. Сега става нѣщо обратнo. Вжглеродниятъ двуокисъ, тѣй да кажемъ, напуска варовитата вода и излетьава. Сжщото става и съ разтвореното варовито вещество. И то напуска водата и, като твърдо тѣло, почва да се олепя по тавана и стенитѣ на пещерата, като образува най-разнообразни варовити форми. Отъ тавана провисватъ надолу варовити шушулки, подобни на леденитѣ такива, каквито зимно време се образуватъ по стрѣхитѣ на кжщитѣ. Въ науката се казватъ *сталактити*. Отъ водата, която капе върху пода на пещерата, се отдѣля сжщо варовито вещество, което образува конуси, обърнати съ върховетѣ къмъ тавана. Тия форми носятъ името *сталагмити*.

Обр. 2. Пещера съ сталактити